

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ, ФОРМ ТА
МЕТОДІВ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ
В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 3 (46)

Заснований в 1996 році

Рівне – 2012

ББК 74.20

О - 59

УДК: 37: 371: 372: 373: 374: 376: 378: 379

Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Збірник наукових праць.

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 3 (46). — Рівне: РДГУ, 2012. — 150 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем теорії і методики виховання та навчання дошкільників, учнів і студентів, професійної орієнтації учнівської молоді, підготовки майбутніх педагогів.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Янцур Микола Сергійович – кандидат педагогічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Бех Іван Дмитрович – доктор психологічних наук, професор, дійсний член НАПН України (Інститут проблем виховання АПН України);

Безкорвайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Воробійов Анатолій Миколайович – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Дем'янчук Анатолій Степанович – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АНВШ України (Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'янчука);

Карпенчук Світлана Григорівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Лісова Світлана Валеріївна – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПСН (Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'янчука);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Руденко Володимир Миколайович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету);

Тищук Віталій Іванович – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 7 від 24.02.2012 р.).

Збірник затверджений ВАК України як наукове фахове видання, в якому можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук з педагогіки (постанова Президії ВАК України №1-05/7 від 9.06.1999 р. та додатки до постанови ВАК України від 11.10. 2000 р. № 1 – 03/8 і від 30.03.2011 р. № 1 – 05/3).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028, м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 05.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2012

Висновки. Таким чином, книговидавнича та просвітньо-педагогічна діяльність Ю. Романчука у другій половині XIX – на початку XX ст. перебували у центрі уваги української громадськості Галичини і Наддніпрянщини. Працюючи на педагогічній ниві в Академічній гімназії м. Львова він виявив себе здібним педагогом, знавцем класичних мов. У 1869 р. Ю. Романчук увійшов до складу «Комісії до уложення шкільних підручників», основне завданням якої полягало у «переробленні» старих і написанні нових шкільних підручників. Один із провідних діячів народовського табору згодом очолив «Просвіту», Наукове товариство імені Шевченка, «Учительську громаду», які дбали про підготовку фахових українських вчителів для гімназій, видання українських підручників та творів класиків української літератури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чорновол І. Польсько-українська угода 1890-1894 рр. / І. Чорновол. – Л., 2000. – 247 с.
2. Булачек В. Просвітня діяльність Юліана Романчука / В. Булачек // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип.19. – Львів, 2010. – С.381-387.
3. Сохоцький І. Юліан Романчук / І. Сохоцький // Історичні постаті Галичини XIX – XX ст. – Нью-Йорк-Париж-Сідней-Торонто, 1961. – С. 91-117.
4. Булачек В. Взаємини Ю. Романчука із москвофілами у першій половині 1890-х рр./ В. Булачек // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип.17. – Львів, 2008. – С.42-47.
5. Чорновол І. Українська фракція Галицького Крайового Сему. 1861 – 1901 (Нарис з історії українського парламентаризму). / І. Чорновол. – Л.: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2002. – 288 с;
6. Перський С. Популярна історія товариства «Просвіта» / С. Перський. – Л., 1928. – С.45.
7. Центральний державний історичний архів України у м. Львові, ф.382, оп.1, спр.14, арк.34.
8. Осечинський В. Галичина під гнітом Австро-Угорщини в епоху імперіалізму/ В. Осечинський. – Львів: Кн.-журн. вид-во, 1954. – С.19.
9. Центральний державний історичний архів України у м. Львові ф.382, оп.1, спр.15, арк.9.
10. Центральний державний історичний архів України у м. Львові ф.382, оп.1, спр.40, арк.15.

Резюме. В статті досліджена педагогічна та просвітницьку діяльність Ю. Романчука, його робота над складанням шкільних підручників для українських шкіл і гімназій, а також проаналізована просвітницька робота в «Просвіта» і «Учительській общині».

Ключові слова: Юліан Романчук, гімназія, підручники, «Просвіта», «Учительська община».

O.M. SOVHAR. PRINCIPAL DIRECTIONS OF PEDAGOGICAL AND EDUCATIONAL ACTIVITY OF YULIAN ROMANCHUK

The summary. Pedagogical and educational activity of Yulian Romanchuk has been examined in the article, as well as his work on school textbooks compilation for Ukrainian schools and gymnasiums. His educational efforts in Prosvita society and Teacher's fraternity have been analyzed.

Key words: Yulian Romanchuk, gymnasium, textbooks, Prosvita society, Teacher's fraternity.

Одержано редакцією 18.01.2012 р.

УДК: 372. 4: 316. 612 "19"

Л.В. МЕЛЬНИЧУК

ТЕНДЕНЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЗРІЛОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: 60-80 РОКИ XX СТ.

Резюме. У статті розглядаються тенденції соціального розвитку молодших школярів у 60-80 роках XX ст.

Ключові слова: соціальний розвиток, соціальне середовище, соціальні відносини, розвиток особистості, навчальна діяльність.

Постановка проблеми. Багато визначних педагогів 60-80 років XX ст. В.О.Сухомлинський, В.В.Давидов, Д.Б.Ельконін, Л.В.Занков вважали освіту процесом становлення особистості. Але співвідношення в ньому виховання, навчання, соціалізації залишається невизначеним. Тому наше завдання – проаналізувати основні тенденції соціального розвитку зрілості молодших школярів протягом зазначеного періоду.

Гіпотеза дослідження. Зважаючи на те, що соціальний розвиток починається в дитинстві, можна припустити, що початкова школа певним чином впливає на становлення особистості, її інтелектуальний, фізичний і соціальний розвиток.

Концепція дослідження. В її основі лежить системний підхід до дослідження педагогічних явищ і процесів, що відбувалися в молодшій школі у 60-80 роках XX ст. У світлі цього соціальний розвиток зрілості молодших школярів у зазначений період носив стихійний характер.

Завдання дослідження. Вивчення педагогічного досвіду провідних науковців 60-80 років XX ст., пов'язаного з педагогічною роботою у молодших класах. Вивчення складових системи соціалізації цього контингенту учнів.

Виклад основного матеріалу. Важливим завданням освіти у 60-80 роки XX ст. було здійснення у країні загальної обов'язкової середньої освіти, перехід школи на новий зміст освіти, удосконалення навчального

процесу і виховання учнів. У ці роки серед вчителів шкіл і працівників органів народної освіти з'являється багато ентузіастів педагогічних новацій, справжніх майстрів педагогічної справи.

На цей період припадає діяльність видатного українського педагога Василя Олександровича Сухомлинського. Його теоретичні висновки, дослідження, особистий досвід роботи з дітьми, літературна спадщина є безцінним вкладом у вітчизняну педагогічну науку.

У роки навчання в I-IV класах – від 7 до 11 років – відбувається становлення людини. Звичайно, цей процес не завершується до закінчення початкових класів, та саме на ці роки припадає найінтенсивніший відрізок людського життя. Дитина в цей період, пише В.О.Сухомлинський, повинна не тільки готуватися до подальшого навчання, накопичувати багаж знань і вмінь, щоб успішно навчатися далі. Вона має жити багатим духовним життям. Роки навчання в початкових класах – цілий період морального, інтелектуального, емоційного, фізичного, естетичного розвитку, який буде реальною справою, а не пустою розмовою лише за умови, що дитина живе багатим життям сьогодні, а не тільки готується до оволодіння знаннями завтра.

Навчання дітей молодшого шкільного віку, на думку В.О.Сухомлинського, не повинно зводитися до безперервного нагромадження знань, до тренування пам'яті, до зубріння, яке отуплює, одурманює і нічого не дає, крім шкоди для здоров'я і для розумового розвитку дитини. Навчання повинно бути частиною багатого духовного життя, яке сприяло б розвитку дитини, збагачувало її розум. Не зубріння, а цікаве, різноманітне інтелектуальне життя, що проходить у світі казки, гри, краси, музики, фантазії, творчості – таким має бути навчання молодших школярів [6, 137].

Численні дослідження, проведені відомими вченими-психологами і педагогами Л.В.Занковим, Г.О.Люблінською, Н.О.Менчинською, М.М.Скаткіним, М.І.Махмутовим, Т.І.Шамовою та іншими, показали, що тільки активна діяльність самого школяра є запорукою його успішного розвитку.

Система розвивального навчання Д.Б.Ельконіна – В.В.Давидова, Л.В.Занкова визначає своїм завданням розвиток особистості кожної дитини. У 60-80 роки ХХ ст. було поставлено проблему особистісного розвитку дитини в плані визначення змісту й форм розвивального навчання. Учені-педагоги В.В.Давидов, Л.В.Занков, Д.Б.Ельконін почали проведення масштабних соціально-педагогічних експериментів. Вони вивчали закономірності психічного розвитку дітей через психолого-педагогічне моделювання його істотних умов. Ставилося завдання відтворити в „штучних” (спеціально створених) умовах „природний” процес розвитку дітей [8, 73].

Вчення Л.С.Виготського про природу психіки людини та її розвиток свідчить, що провідну роль у навчанні відіграє соціальне середовище. Він уперше ввів поняття „соціальна ситуація розвитку”.

Вихідні положення Л.С.Виготського про провідну роль навчання в розвитку дитини й оволодіння нею соціальних відносин були продовжені Д.Б.Ельконіним, Л.І.Божович, А.В.Петровським, В.В.Рубцовим, Г.А.Цукерман та ін. Д.Б.Ельконін вважав, що „психічний розвиток відбувається в навчанні – організованому регулюванні процесів взаємодії дитини з тією ідеальною формою, якої вона має досягти”. Л.І.Божович висвітлювала психологічні закономірності й етапи розвитку особистості, мотивацію поведінки дітей і підлітків. Вважала, що на процес розвитку людини значно впливає соціальне середовище. Л.І.Божович писала: „Розвиток дитини, формування її особистості може бути зрозумілим лише в межах її соціалізації, але „зразки”, з якими зустрічається в ході свого розвитку дитина, жодним чином не однозначні. Вони можуть бути й продуктом негативного досвіду, і якщо процес соціалізації відбувається стихійно, то немає ніякої гарантії, що він буде спрямований на засвоєння кращих, а не гірших зразків” [1, 263].

А.В.Петровський розробив стратегію особистісного розвитку. На думку вченого, для розвитку особистості на кожному віковому проміжку провідним є діяльно-опосередкований тип взаємин, які складаються в дитинстві з найбільш референтною для неї в цей період групою. Перехід на новий етап розвитку особистості не визначається внутрішніми психологічними закономірностями, а зумовлений зовнішніми соціальними причинами [4, 56].

Протягом усього періоду навчання розвиток учнів відбувається через розвиток стосунків між ними. Зі вступом до школи дитина залучається до двох систем відносин: „дитина - учитель” і „дитина - учні”.

Особливе значення для успішного розвитку молодших школярів має стиль спілкування в родині. Саме родина повинна допомогти дитині адаптуватися в її новій ролі, піклуватися про неї, брати участь у її справах і починаннях. Батьки повинні допомогти своїй дитині успішно увійти в шкільну обстановку, освоїти нові правила, опанувати нові вміння й навички. Якщо з раннього дитинства дитина відчуває любов, повагу, віру у свої сили, співчуття до невдач, конструктивну підтримку, то в неї виробляється імунітет проти соціальних стресів поза родину.

Навчальна діяльність поступово стає тією формою спільноти, на основі якої зав'язуються дитячі взаємини: серед школярів виникають інтереси, пов'язані зі справами класу, з позакласною роботою, із громадським життям школи.

У молодшому шкільному віці навчальна діяльність стає провідною й основною серед інших видів діяльності, які виконують діти. Тому подальший розвиток маленького учня залежить від того, з „якою мірою готовності до шкільного навчання приходить дитина, і, по-друге, від системи тих педагогічних впливів, які вона одержує” [3, 6].

Іншим показником є розвиток моральної сфери молодшого школяра, „його здатність поводитися відповідно до норм моралі – і в самій навчальній діяльності, і поза нею, у системі зв'язків з іншими людьми”.

Формування особистості в молодшому шкільному віці відбувається в колективі однолітків, що є найважливішим чинником виховання. Тому третім істотним показником розвитку особистості молодшого школяра є характер спілкування між дітьми.

Завданням загального розвитку становлення особистості молодших школярів відповідає спільна навчальна діяльність. Роль спільної навчальної діяльності молодших школярів у становленні їх суб'єктності досліджували В.В.Рубцов, Г.А.Цукерман. Було виявлено значення взаємодії з однолітками, вплив характеру їхнього спілкування на розвиток мислення. Координація поглядів щодо навчального змісту, обмін і перерозподіл навчальних дій утворюють той соціально-психологічний простір, у який оформлюються індивідуально-психологічні здібності – самостійне мислення й розуміння [5, 78].

Дослідження Г.А.Цукерман продемонстрували необхідність кооперації з однолітками в навчальній діяльності для формування таких її компонентів, як контроль та оцінювання. Було доведено, що діти, які працюють разом, набагато краще оцінюють свої можливості й рівень знань порівняно з учнями, що навчаються традиційним способом. Освоєння теоретичних знань у процесі навчальної діяльності найефективніше тоді, коли вона сполучається з грою, працею, суспільно корисними справами. Взаємозв'язок навчання з іншими видами діяльності дітей є психологічною основою єдності їхнього навчання й виховання [7, 38].

У 70-80х роках ХХ ст. дещо знижується інтерес радянських учених-педагогів до проблем виховання характеру. Лише в період „перебудови” російські психологи й педагоги Л.Рувинський та С.Хохлов опублікували працю „Як виховувати волю і характер”. Доцільно припустити, що відсутність праць із питань виховання характеру в 70-х – першій половині 80-х років зумовлюється згортанням лібералізації суспільно-політичного життя, наростанням кризових явищ у суспільстві. Це, безумовно, не могло не вплинути на педагогічну науку. Проблема розвитку характеру виявилась неактуальною, оскільки, незважаючи на відстоювання ідеї „всебічного розвитку особистості”, сильна духом і характером людина була чужою комуністичному режимові [2, 47].

Розвиненість характеру, його цілісність, сила, повнота, завжди пов'язані з практичною самостійністю людини, її незалежним критичним мисленням, підприємливістю, твердістю у відстоюванні своїх прав та інтересів. Майже вся практична педагогіка була зорієнтована на плекання зворотних властивостей: конформізму, утриманства, безвілля тощо. Тому сучасні учені зазначають, що радянська система навчання та виховання призвела до масового зниження життєвої активності, прагнення до творчого пошуку, нестандартних дій, без яких суспільство приречене на застій і деградацію.

Отже, соціальний розвиток зрілості молодших школярів у 60-80 роках ХХ ст. визначається як процес становлення особистості. Але співвідношення в ньому виховання, навчання і соціалізації залишаються невизначеними. Проте, виховання є одним із головних чинників, що сприяє включенню дітей в життя суспільства і дозволяє корегувати, збагачувати, поглиблювати їх соціальний досвід.

ЛІТЕРАТУРА

1. Божович Л.И. Личность и ее формирование в детском возрасте. / Л. И. Божович. – М.: Просвещение, 1968. – 464с.
2. Галів М. Мета й завдання формування характеру особистості у вітчизняній педагогіці (20-80-ті роки ХХ ст.) / М. Галів // Шлях освіти. – 2006. – №4. – С.43-47.
3. Перережко І. Особливості розвитку особистості молодшого школяра / І. Перережко // Початкова освіта. – 2006. – №42. – С. 5-6.
4. Петровский А.В. Личность. Деятельность. Коллектив. / А.В Петровский. – М.: Политиздат, 1988. – С. 56.
5. Рубцов В.В. Организация и развитие совместных действий у детей в процессе обучения. / В. В. Рубцов. – М.: Педагогика, 1987. – 160с.
6. Сухомлинский В.О. Выбранные творения: В 5 т. / В. О. Сухомлинский. – Т.3. – К.: Радянська школа. 1977. – С. 15-278.
7. Цукерман Г.А. Предметность совместной деятельности / Г. А. Цукерман // Вопросы психологии. – 1990. – №6. С. 37-44.
8. Эльконин Д.Б. Избранные психологические труды. / Д. Б. Эльконин. – М.: Педагогіка, 1989. – С. 73-74.

Резюме. В статье рассматриваются тенденции социального развития младших школьников в 60-80 годах ХХ ст.

Ключевые слова: социальное развитие, социальная среда, социальные отношения, развитие личности, учебная деятельность.

The summary. This article is about the tendency of social development of younger schoolchildren in 60-80 years XX century.

Key words: social development, social environment, social relations, development of the personality, educational activity.

Одержано редакцією 17.11.2011 р.

ЗМІСТ

Білявцева О.В. Духовна культура молоді: реалії та перспективи.	3
Овадюк О.О. Українська етнопедагогіка – важливий компонент національної системи освіти України.	6
Свердлова Т.Г. Становлення системного підходу як методологічного засобу вітчизняної педагогіки.	14
Петрук Л.П. Освітньо-виховна діяльність братських шкіл України XVI-XVIII ст.	18
Крат І.В. Щодо питання про роль Едукаційної Комісії (1773 р.).	23
Тимочко І.Б. Громадсько-педагогічна діяльність культурно-освітніх діячів Волинських братств у системі розвитку загальноосвітніх тенденцій.	25
Литвинова Н.В. Професійна компетентність як об'єкт дослідження науковців.	30
Нечипорук Л.І. Професійна компетентність вчителя ноосферної школи.	33
Ліончук Р.А. Становлення гендерного підходу до освіти та виховання в Україні.	37
Останчук М.В., Останчук Л.С. Проектна діяльність при навчанні: історія, теорія, практика.	40
Совзар О.М. Основні напрями педагогічно-просвітницької діяльності Юліана Романчука.	44
Мельничук Л.В. Тенденції соціального розвитку зрілості молодших школярів 60-80 роки ХХ ст.	47
Курок В.П. Інженерно-педагогічна освіта в Україні в період 90-і рр. ХХ ст.- початок ХХІ ст.	50
Галатюк М.Ю. Ціннісно-мотиваційна компетенція у контексті діяльнісної теорії навчання.	53
Шахненко В.І. Нищення української мови як одна із причин руйнування української національної культури і наступної демографічної кризи.	57
Поніманська Т.І. Нормативно-методичні орієнтири гуманістичного виховання дітей старшого дошкільного віку.	63
Скрипник Н.І. Експериментальне вивчення вмінь старших дошкільників взаємодіяти з оточуючими.	68
Приймак О.П. Оптимальне поєднання методів навчання у процесі засвоєння учнями початкових класів табличних випадків арифметичних дій.	71
Шутяк В.Г. Початкове технічне моделювання з паперу і картону.	74
Симонович Н.В. Психолого-педагогічні передумови використання інтерактивних освітніх технологій в трудовому навчанні.	78
Грипич С.Н. Значення художньої літератури в розвитку особистої культури дитини.	82
Щетина Н.П., Литвин О.М. Методичні аспекти застосування ігрових технологій у графічній підготовці школярів.	86
Войтелева Г.О. Використання технологічної документації у процесі проектно-технологічної діяльності.	89
Войтко А.І. Моделювання професійної проби як підґрунтя професійного самовизначення учнів основної школи.	92
Лукашовська А.В. Стимулювання розвитку творчих умінь підлітків засобами української етнопедагогіки.	96
Яциур М.С. Підготовка майбутніх учителів технологій до профорієнтаційної роботи з учнями на основі алгоритму вибору професії.	100
Шевель Б.О. Використання інформаційно-комунікаційних технологій студентами педагогічних спеціальностей під час технічного проектування.	104
Лазаренко Н.Ю. Методика організації групової навчально-пізнавальної діяльності студентів на заняттях з практикуму в навчальних майстернях з технології приготування страв.	107
Бордюк В.М. Професійний розвиток майбутніх вчителів засобами мотиваційного тренінгу.	111
Петренко О.Б. Практика впровадження гендерного підходу у навчальний процес вищого навчального закладу.	115
Ковальчук Л.О. Педагогічний такт і тактика у контексті формування культури професійного мислення майбутніх педагогів.	120
Трофімчук В.М. Технічний дизайн – важливий етап підготовки майбутнього вчителя технологій до професійної діяльності.	127

<i>Шурин О.І.</i> До питання формування творчої особистості майбутніх учителів.	130
<i>Галай В.М.</i> Теоретичні аспекти формування професійної компетентності вчителів технологій.....	134
<i>Бордюк М.А., Шевчук Т.М, Бордюк Н.А.</i> Основні напрями формування знань про полімерні матеріали у майбутніх педагогів.	137
<i>Димченко С.С.</i> Духовне відродження особистості Богдана Депо в контексті розвитку Українського диригентського мистецтва.	142
<i>Відомості про авторів.</i>	147